

Bárkányi Testvérek

szobafestést, mázolást és butorfényezést elsőrendű kivitelben és a legkedvezményesebb árban készítenek. **Szeged, Kigyó ucca 4., az udvarban.**

A polgármester nem tartja szükségesnek a kórház kibővítését

Megvételre ajánlották fel a kórház melletti házat

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egyik Kossuth Lajos-sugáruti háztulajdonos érdekes ajánlatot tett a városnak a kórház kibővítésével kapcsolatban. Nem valószínű azonban, hogy a város komolyan foglalkozna ezzel az ajánlattal, mert a polgármester szükségtelennek tartja a kórház kibővítését.

Dr. Tari József ügyvéd, a Kossuth Lajos-sugárut 57. számú emeletes lakóháznak tulajdonosa megvételre ajánlotta fel a városnak házáat, amelyért hatvanezer pengőt kért. Ajánlatában arra hivatkozott, hogy a kórház előbb-utóbb feltétlenül kibővítésre szorul, mert a jelentkező betegek már ma sem tudják elhelyezni. A kérdéses ház, amely közvetlenül a kórház mellett fekszik, nagyon alkalmas lenne erre a célra és a város igen jól felhasználhatná, mint fiókkórházát. Tari József nem ragaszkodik ahhoz, hogy a ház vételárát azonnal kifizesse a város, megelégszik azzal

is, hogy halála után az örökösei kapják meg a hatvanezerpengős vételárát.

A Délmagyarország munkatársa érdeklődött az ajánlat ügyében a polgármesternél, aki kijelentette, hogy az ajánlatról van tudomása, de nem hiszi, hogy a város elfogadja azt. A kórháznak — a polgármester véleménye szerint — *nincsen szüksége bővítésre*, mert ma már megfelelő helyiségekkel rendelkezik, amelyekben összes beteget kényelmesen elhelyezheti. Így tehát a város nem fogadhatja el az ajánlatot, nem vásárolhatja meg a Kossuth Lajos-sugáruti házat, amelyre a kórháznak nincsen szüksége.

Mivel az új közigazgatási rendszer szerint a polgármester tölti be a tanács hatáskörét, igen valószínű, hogy dr. Tari József ajánlata a papírkosárba kerül anélkül, hogy a közgyűlésnek alkalma lenne a kérdéssel behatóbban tárgyalni.

A tisztifőorvos fürdőtrikója és a strandraziák

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország keddi számában részletesen beszámolt arról, hogy dr. Wolf Ferenc városi tisztifőorvos »egészségügyi razziát« tartott a nagysztrandon. A főorvos egészségügyi razziájával kapcsolatban a legnagyobb meglepetést az keltette, hogy dr. Wolf Ferenc felmeztelenül jelent meg a strandon. A detektívek »erkölcsrendészeti megfigyelései« után néhány perccel következett a főorvos »jelentése«, úgyhogy dr. Wolf kikerülte a detektív szemle kellemetlenségeit, de a Délmagyarország beszámolója után kedden délelőtt jelent.

kezelt a rendőrség illetékes ügyosztályán.

A rendőrség közegei előtt dr. Wolf Ferenc exkuzálta magát és elmondotta a történetek előzményét. *Hivatalos útjának teljesítése közben ment le a strandra. Nem is gondolt arra, hogy felső trikót kell felvennie.* Amikor megjelenése miatt tiltakozások hangzottak el, tényleg ellenvéleményt jelentett be a fürdőruharazziák ellen. A történetek után azonban kijelentette, hogy *akceptálja a rendőrség utasításait* és ígéretet tett arra, hogy a jövőben kerülni fogja a vasárnapihoz hasonló »jelentést«.

Csüförtfőkön foglalkozik a pénzügyi bizottság a »csatornázási adó« kérdésével

Mikor tárgyalja a közgyűlés a költségvetést?

(A Délmagyarország munkatársától.) Az új közigazgatási törvény, amely most van végrehajtás alatt, a legteljesebb bizonytalanságot okozza a város közigazgatásában. Senki sem tudja, hogy mikorra rendeli el a kormány a választásokat, a végrehajtási utasítás alapján csupán a választói névjegyzékek elkészítésének terminusait állapította meg, a választás időpontját azonban nem. Minden jel arra mutat, hogy két-három hónapon belül lezajlanak a választások, de hogy ezalatt az átmeneti idő alatt hogyan intéződnék el a város legfontosabb ügyei, senki sem tudja.

A városi számvevőség, mint ismeretes, már régebben elkészítette a jövő évi költségvetés tervezetét, amelyet normális körülmények között mindig a szeptemberi közgyűlés szokott tárgyalni és október közepén a tanács már fel is terjesztette jóváhagyás végett a belügyminiszterhez. Ebben az évben, hacsak valami tájékoztató rendelkezés nem érkezik Budapestre, valószínűleg késni fog a költségvetés összeállítása és az sincs kizárva, hogy a város így *ex-lexbe* kerül.

A város hatósága ugyan elkövet mindent, hogy a költségvetésre vonatkozó terminusokat betartsa, így már most összehívta a polgármester a pénzügyi bizottságot, amelynek napirendjén a jövő évi költségvetéstervezet szerepel, azonban egyelőre bizonytalan, hogy a költségvetés mikor kerülhet a pénzügyi bizottság javaslatával együtt a közgyűlés elé.

A legutóbbi rendkívüli közgyűlésen, mint emlékeztet, dr. Aigner Károly főispán már formálisan el is parentálta a régi közgyűlést, bejelentve, hogy ez az ülés volt a legnagyobb valószínűség szerint a régi törvényhatósági bizottság utolsó ülése. Mivel pedig teljességgel lehetetlen, hogy szeptemberig megalakuljon az új közgyűlés, ha beválik a főispán jóslata, szeptemberben nem is

tárgyalhatja le a törvényhatósági bizottság a költségvetést.

A Délmagyarország munkatársa kérdést intézett Scultéty Sándor főszámvevőhöz a költségvetéssel kapcsolatban. A főszámvevő elmondotta, hogy a jövő évi költségvetéstervezet általában megegyezik az idei költségvetésével, a tervezetben sem a bevételek, sem a kiadások körül lényegesebb változások nincsenek. A pénzügyi bizottságnak kell majd döntenie, hogy azokat az új terheket, amelyek csak az utóbbi hetek alatt bukkantak fel, így például a csatornázás általános terveinek elkészítésére szükséges nyolcvanötezer pengőt, be lehet-e illeszteni a költségvetésbe.

A költségvetés minden bevételét a rendes kiadások már lefoglalják, ezt az újabb megterhelést tehát csakis akkor bírja el a költségvetés, ha a pénzügyi bizottság új *jövedelemforrásokat* jelöl meg.

A polgármester annakidején többször kijelentette, hogy az általános csatornázásról csakis akkor lehet komolyan beszélni, ha a város *közönségében lesz a hajlandóság az új terhek elvállalására*. Volt szó már a *telekértékkadó* bevezetéséről is, ennek az idején azonban a polgármester — hogy miért, azt ő tudja — nem tartja elérkezettnek, ellenben kedvenc gondolata a *csatornázási adó*, a csatornázási hozzájárulás, amit azok fizetnének, akik közvetlenül részesülnek majd az új csatornarendszer előnyeiben. Most tehát a csüförtfőkön összeülő pénzügyi bizottságnak foglalkoznia kell azzal az igen súlyos és kényes problémával, hogy a város *adóval* vagyis *agyonterhelt polgárságát* meg lehet-e terhelni még ezzel az új *adónemmel*?

A pénzügyi bizottság ülését egyébként a polgármester, az új szegedi gyakorlat szellemének megfelelően, *zárt ülés* nyilvánította, így azon a nyilvánosság képviselői nem jelenhetnek meg.

Felöltöztették a strandon Anna kisasszonyt...

(A Délmagyarország munkatársától.) Anna kisasszonynak érdekes kalandja volt tegnap az új-szegedi strandon. A kisasszony életében első ízben került összeütközésbe a *rendőrállammal*. Igaz, hogy Anna még fiatal hölgy, eddig nem igen lehetett volna alkalma ezen a téren a tapasztalatgyűjtésre, mert szigorú szülői felügyelet alatt áll, de azért még sem valószínű, hogy az affér súlyosabb nyomokat hagyna a lelkében. Gyönyörűen teltette magát rajta. Olyan előkelően finom mozdulattal tért napirendre az eset fölött, amelyet a legismertebb filmsztár is megirigyelhetne tőle.

Az eset úgy történt, hogy Anna kisasszony *abszolút modern* fürdőkosztümben jelent meg a strandon. Nem volt rajta több ruha, mint amennyi a keleti tenger partjain divatos már emberemlékezet óta. A strand közönségének fel sem tűnt Anna kisasszony öltözéke, valahogy természetesnek találta mindenki, talán azért, mert — azt meg kell valani — formái a maguk nemében tökéletesek voltak. Alakja szabályos. (Murilló sem festhetett volna különbet.) Így nem is volt botrány, sőt — a publikumnak tetszett a dolog. Még a legfinnyásabb és a leghatározhatatlanabb körű erkölcsörzönök sem botránkoznak meg rajta. Minden bűnös mellékgondolat nélkül, kétségbevonhatatlan szeretettel, ártatlan, talán csak esztétikai szempontok szerint felbuggyanó szeretettel simogatták meg itt is, ott is gömbölyű karjait, sima hátát, bájos arcomskáját. Néhányan meg is csókolták ruhátlan bőrét, amelyre halványpiros csókokat lehelt a tűzes juliusi nap.

De azután jött a rend éber óra, kezében a hagyományos *collstokkal*. Körülnézett, majd határozott lépésekkel megindult Anna kisasszony felé. Mérti akarta a trikónadrág hosszát. Zord bajusza azonban szigorúan, fenyegetően meredt előre, majd meglendült vészesen, mert Anna kisasszonynak nem volt mérnivaló. Nem volt rajta semmi. A legparányibb fürdőkosztümet sem tudta felfedezni rajta a rendőri nyomozás. Így zavarba jött a biztos ur. Ha nincs szabálytalan méret, ha egyáltalán nincsen méret, akkor *nincs kihágás* sem, gondolhatta az első zavart pillanatban és már csukni is akarta össze a mérőszerszámot, amikor hirtelen mást gondolt. Arra gondolt, hogy talán mégis csak ez az eset lesz a *kihágás teljessége*, a közszeméremelleni kihágás. Bajusza még szigorubbá meredt és dörgő hangon hívta Anna kisasszony legközelebbi hozzátartozóit. A szülők jelentkeztek, akikre azután a legzordabb hangon parancsolt rá a rend őre, hogy *azonnal öltöztessék fel a kisasszonyt*, mert ami szabály, az szabály és a *szegedi strandszabál* oltan szabál, *amillen szabál* nincs több szabál sehol ezen az égvilágon.

Anna kisasszonyt így felöltöztették gondos szülei, bár a kisasszony keményen tiltakozott a felruházása ellen. Hiába magyarázták, sehogysem akarta megérteni a dolgot, mert Anna kisasszony most tölti majd be fiatal életének — *hatodik hónapját*.

Vitéz Laci.

